

hvis det er statsministerens holdning, der er toneangivende i regeringen: at det ikke er så vigtigt, hvad man har af interesser, og at det ikke er noget, man behøver bekymre sig om. Så kan jeg lidt bedre forstå, at den tidligere miljøminister må sidde med en næse for ikke at have undersøgt, om han havde habilitetsproblemer med hensyn til skolen.

Så vil jeg bare gerne høre: Statsministeren afviste tidligere at undersøge den tidligere fødevarerministers habilitet med henvisning til, at der kun kunne være habilitetsproblemer, hvis hun konkret havde truffet afgørelser, hvor det havde betydning, at hun havde økonomiske interesser i Danisco. Ved statsministeren helt sikkert – så vi kan få afkræftet alle disse mistanker – at fødevarerministeren ikke har truffet nogen afgørelser, hvor det kunne have betydning, at hun har eller havde økonomiske interesser i Danisco?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):
Som jeg allerede har svaret, er der ikke fremlagt oplysninger, som på nogen måde skulle sandsynliggøre, at den tidligere fødevarerminister skulle have truffet afgørelse i sager, hvor hendes ejerskab af Daniscoaktier burde have ført til, at hun efter forvaltningslovens regler måtte betragtes som inhabil. Det er kernen i denne sag.

Jeg ved da godt, at i Enhedslisten er det sådan, at hvis noget menneske har bare den mindste berøring med noget, der har med erhverv at gøre, er vedkommende på forhånd dømt som mistænkelig og suspekt; det ved jeg da godt. Det er en politisk holdning, og det er fair nok, at Enhedslisten har den, men det betyder altså ikke, at man overtræder lovgivningen.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 6

7) Til undervisningsministeren af:

Aage Frandsen (SF):

»Har regeringen en strategi for, at alle unge får en ungdomsuddannelse, og i bekræftende fald hvilke uddannelser er det, som de unge, der i dag ikke får en ungdomsuddannelse, skal have, og i benægtende fald hvilke fremtidsperspektiver forestiller man sig, der er for de unge, der ikke får en ungdomsuddannelse?«

Skriftlig begrundelse

Der har været forskellige målsætninger for, hvor mange unge der burde have en ungdomsuddannelse. Tallet 95 pct. er i den forbindelse nævnt. Tilsvarende målsætninger er tilsyneladende ikke formuleret af den nuværende regering. Samtidig har man kunnet konstatere, at regeringen har skåret ned på antallet af skolepraktikpladser og har afskaffet den fri ungdomsuddannelse. Begge dele noget, der har forringet mulighederne for, at unge får en ungdomsuddannelse.

Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs):

Hr. Aage Frandsen spørger, om regeringen har en strategi for, at alle unge får en ungdomsuddannelse. Det korte svar er ja, og det fremgår i øvrigt af regeringens handlingsplan »Bedre uddannelser«, at regeringen har som mål, at så mange som overhovedet muligt gennemfører en kompetencegivende uddannelse.

Regeringen ønsker, at vore børn og unge og voksne i øvrigt lærer noget, og at den andel, der ikke får en uddannelse, bliver så lille som overhovedet muligt. Men det er ikke ligegyldigt, hvad uddannelsen indeholder, og det er heller ikke ligegyldigt, om uddannelsen giver den unge formel studie- eller erhvervskompetence eller ej, og derfor har vi sat fokus på de formelt kompetencegivende uddannelser.

Kl. 14.30

Vi har også lagt vægt på, at uddannelserne skal kunne bidrage til vækst og give de unge grundlag for beskæftigelse på arbejdsmarkedet. Det giver f.eks. ikke mening at uddanne unge til arbejdsløshed gennem skolepraktik og samtidig mangle uddannet arbejdskraft på andre områder.

Hr. Aage Frandsen siger, at regeringens aftale med Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre om fornyelse af vekseldannelsesprincippet inden for erhvervsuddannelserne har forringet de unges uddannelsesmuligheder. Intet kan være mere forkert. I erhvervsuddannelserne skal de fleste i praktik i en virksomhed. Derfor sigter aftalen og den tilhørende lovgivning mod at skabe balance mellem virksomhedernes udbud og elevernes efterspørgsel efter praktikpladser.

Det er blevet muligt for os at gribe selektivt ind, så vi kan undgå uhensigtsmæssig brug af skolepraktik. Skolepraktikken er nu målrettet dels de områder, hvor der kan forudses behov for uddannet arbejdskraft, dels de elever, der